

FUTROWAĆ (1) *vb impf*

praes 1 sg futruję. ◊ [*pass 3 sg* futruje sie].

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

1. *Wykładać, obkładać, obijać; cratire Mącz, Cn; crustare Cn [czym]:* Cratio, Laskuyę, álbo laskowáníem futruyę. *Mącz 67c.*

2. [*Przyszywać podszewkę; tu w przen [czym]:* wiele fie bowiém ludzi ná tych complexiách wvodzi: NIE ZAWZDY IASNA TWARZ CNOTĄ SIĘ FVTRUIE. Ieft dofyć vrodziwych/ á cnoty o kość. *CerGór 151.]*

Formacja współrdzenna: podfutrować.

Cf **FUTROWANIE, FUTROWANY, FUTRUJĄCY**

AK